

İstanbul Serseri Sevgilim

– MerveAYYILDIZ · 04 Şubat 2011

Ahh İstanbul..

Seni en çok geceleri seviyorum;

Karanlığını ve sessizliğini..

Sessizce koynuma alışlarımda seni.

Kimseler görmeden usulca öpmelerimi

Ne çok serserisin sevgili,

Ne çok sarhoşsun,

Ne çok içindeyim oysa

Bana ne çok uzak,

Hatta,bana neden çok uzaksın?

Ama ne var ki;

Ne de çok maşukusun aşkımin....

İstanbul!

Közü kalıyor kaldırımlarında

Yandığım zaman yangımın ...

İstanbul!

Boğazında düğümliyorum acılarımla

Biliyorum...

Ondandır Marmara'yı içtiğin..

Sen beni hep, yedi tepe yukarıdan izlersin

Ne yana dönsen ben,

Ne yana dönsem sen'sin...

İstanbul!

Ne gidebiliyorum senden,

Ne sen yurdunu bırakıp gidebilirsin...

İstanbul!

Ne olur söyle...

Duyularımı hiç umursamıyor musun?

Benim yalnızlığım arttıkça,

Çoğalıyor yan/lıların..

Meğer kaderlerimiz,

Ne çok uyuşmuyor seninle.

Ahh İstanbul,

Yalnızlığımın silüeti bile senin gözlerinde.
Ki benim ahımdandır belki de;
İki yakarı bir araya getiremiyorsun...

Ben seni severken böylesi,
Söyle be İstanbul!
Sen neden hiç sevmedin beni?
Neden sığamadım o taş kalbine?
Düşmanın mı sandın da,
Öldürttün beni Fatih'ine..?
Söyle!
Hesap ver, yâr bildiğim şehir!
Gözümdeki bu yaşlar şimdi, Karacaahmet'te mi,
Yoksa,Kız Kulesi'nde mi esir??

M./A.